

vodů neučinil, trpí jeho rozsudek v onom směru vadou neúplnosti stížností zřetelným poukazem uplatňovanou. Na soudu prvé stolice, jenž se bude věcí znovu obírat, bude mimo jiné, aby znovu zkoumal a zjistil, zda Adolf M. se stal vlastníkem vozu a saní v obžalobě uvedených a zda pak tyto věci obžalovanému svěřil, by dále zkoumal a zjistil, zda si obžalovaný byl vědom materiální protiprávnosti jednání za vinu mu dávaného, a by při zkoumání otázky, zda částka 1.700 Kč, o níž se stala shora zmínka, byla obžalovaným splacena na kupní cenu za koně M-em obžalovanému svěřeného či nikoli, přihlížel k ustanovení § 1416 obč. zák.

Čís. 4677.

Páchateľ'a, pravoplatne odsúdeného pre rad jednotlivých sprenevier v úrade, kvalifikovaných ako jeden trestný čin pokračujúci, neľze podľa § 326 č. 1 tr. p. sprostíť obžaloby pre ďalší, dodatočne na javo vyšlý prípad sprenevery v úrade, s odôvodnením, že čin ten je len čiastkou už pravoplatne posúdenej trestnej činnosti obžalovaného.

(Rozh. zo dňa 30. marca 1933, Zm IV 613/32.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti J. Š., obžalovanému zo zločinu sprenevery v úrade, následkom zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu vyniesol rozsudok, ktorým vyhovel zmätočnej sťažnosti, zrušil sprostňujúce rozsudky oboch súdov nižších stolíc a uznal obžalovaného vinným zločinom sprenevery v úrade podľa § 462-I tr. zák.

Z d ô v o d o v :

Proti rozsudku vrchného súdu ohlásil verejný žalobca zmätočnú sťažnosť podľa bodu 1 a) § 385 tr. p. Zmätočná sťažnosť verejného žalobcu je základná. Súdny nižších stolíc pri zistení skutočností, že obžalovaný, byvši v exekučnej veci Okresnej nemocenskej poisťovne proti J. H. o 487 Kč 60 h u okresného súdu v S. vedenej vo svojej vlastnosti ako súdny exekútor poverený prevedením exekúcie. obdržal dňa 3. januára 1930 od exekúta na túto požiadavku a na útraty 500 Kč a túto sumu spreneveril, — obžalovaného na základe bodu 1 § 326 tr. p. oslobodily od obžaloby pre zločin sprenevery v úrade podľa § 462 tr. zák. naňho podanej. Podľa stanoviska vrchného súdu (taktiež súdu prvej stolice) táto sprenevera sa stala u tohože úradu a v tejže dobe, ako sprenevery, pre ktoré bol obžalovaný už odsúdený (pod číslom Tk III 512/30), takže je len čiastkou už pravoplatne posúdenej trestnej činnosti obžalovaného a nejde o zvláštny trestný čin, ktorý by mohol byť predmetom nového súdneho pokračovania. Stanovisko súdov nižších stolíc nie je však správne. Skutok, ktorý teprv dodatočne vyšiel na javo, nebol predmetom obžaloby v predošlej veci Tk III 512/30, nemohly tedy súdy v predošlých rozsudkoch o ňom rozhodovať a nemohol obžalovaný pre tento čin byť odsúdený. Pri tom nepríde v úvahu,

že jednotlivé prípady sprenevier, ktoré obžaloba vo veci Tk III 512/30 obžalovanému kládla za vinu, boli v rozsudku vrchného súdu kvalifikované ako delikt pokračujúci. Jednotlivé sprenevery boli spáchané v rôznych exekučných veciach, vo veciach rôznych exekventov, v rôznych medzidobiach, takže nejde tu o trestné činy spáchané následkom jednotného rozhodnutia vôle. Neľze preto považovať trestný čin, ktorý je predmetom terajšej obžaloby, za čiastku už pravoplatne posúdenej trestnej činnosti obžalovaného, ale ide tu o nový trestný čin, o ktorom súdy ešte nerozhodly, a niet prekážky, aby obžalovaný bol vziať na zodpovednosť pre tento delikt, ktorý vyčerpáva všetky náležitosti zločinu sprenevery v úrade podľa § 462 tr. zák. Najvyšší súd preto vyhovel zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu, pokračoval podľa 1. odst. § 33 por. nov., z dôvodu zmätočnosti podľa bodu 1 a) § 385 tr. p. zrušil rozsudky súdov nižších stolíc, pokiaľ obžalovaný bol oslobodený od obžaloby pre zločin sprenevery v úrade naňho podanej, a vyniesol rozsudok podľa zákona.

Čís. 4678.

Podmienkou skutkovej podstaty padelania súkromných listín podľa § 401 tr. zák. je tiež možnosť spôsobiť právnu ujmu osobe, proti ktorej smeruje dokazovacia moc padelanej listiny.

(Rozh. zo dňa 30. marca 1933, Zm IV 90/33.)

Najvyšší súd vyniesol v trestnej veci proti A. R. a spol., obžalovaným zo zločinu padelania súkromnej listiny, rozsudok, ktorým zmätočným sťažnostiam obžalovaných, uplatňovaným na základe bodu 1 a) § 385 tr. p. vyhovel, z tohoto dôvodu zmätočnosti zrušil rozsudky oboch nižších stolíc a obžalovaných A. R. a B. R. oslobodil podľa § 326 čís. 1 tr. p. od obžaloby pre zločin padelania súkromnej listiny.

D ô v o d y:

Proti rozsudku vrchného súdu ohlásili obžalovaný A. R. a zvolený obhájca obžalovaných A. R. a B. R. zmätočné sťažnosti na základe § 385 čís. 1 a), b), 2 a 3 tr. p., ktoré boli aj včas prevedené. Zmätočné sťažnosti uplatňované na základe bodu 1 a) § 385 tr. p. sú základné. Obžalovaní A. R. a B. R. boli uznaní vinnými zločinom padelania súkromnej listiny podľa § 401 a § 402-II tr. zák. (kvalifikovaným s použitím § 92 a hľadiac k § 20 tr. zák. za prečin), respektíve zločinom účastenstva na padelaní súkromnej listiny podľa § 69 čís. 2, § 401 a § 402-II tr. zák., ktoré spáchali tak, že dňa 21. novembra 1930 v T. A. R. zhotovil, resp. dal zhotoviť súkromnú listinu — totiž telegram z 21. 11. 1930, podpísaný firmou »K.«, na ktorom bolo padelané meno podacieho úradu »T.« na »Č.«, ktorý padelaný telegram potom predložil exekútorovi okresného súdu v T., A. F-ovi, čím ho použil k tomu, aby dokázal existenciu práva na zastavenie exekúcie vedenej u okres-